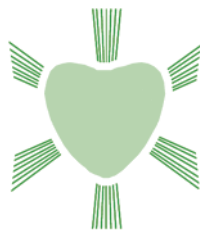

SRDÍČKO

ročník XVIII. 2
13. 4. 2014

A NEŽ BYS ŘEKL ŠVEC...

Postní období je za námi. Kolikáté? Položme si otázku, zda jsme stejní? Nejsme, je nám o rok víc. Právě tolikrát jsme mohli prožívat přípravu na Velikonoce jinak. Jsme jiní, starší, snad trošičku moudřejší, a právě proto nás může letos oslovit něco nového, co jsme zatím nikdy nezahlédli.

Boží láska se nám ukazuje ve službě, opuštěnosti, utrpení, a to bez jediné výčitky. Nejdůležitější pro nás lidi je chtít na tuto lásku odpovědět svojí láskou. Mít v sobě touhu, bez které by zachovávaní příkazů, závazků a jiných omezení celkem nikam nedovedlo. Mít touhu po blízkosti s milujícím Bohem. S ním všechno dostává jiný, neuvěřitelně krásný a bohatý rozměr, který je ale ovšem darem.

Čím je naše srdce naplněné, po čem touží? Je pravda, že každý máme své touhy a potřeby, ale myslím, že každé lidské srdce touží po opravdovém vztahu, životě v důvěře druhým, v životě pravdy. Jenže, mezi lidmi je nevraživost. Plno závisti a člověk se raději uzavírá do své bolesti a nepochopení. Raději se užírá ve svém srdci než se někomu svěřit. Je mnoho neodpuštění mezi nejbližšími a je mnoho různého vězení, kam nás zavřeli jiní a dnes už si na to stačíme sami.

Kristus je naděje, světlo v temnotách. Kristus vstupuje do našich temnot a vyvádí nás na svobodu. Kristus nám otevřel brány žaláře a vybízí nás, abychom z něho vyšli. Trpí s námi a touží, abychom se rozhodli pro život, pro svobodu v něm.

Slavné velikonoční ALELUJA mohou zaslechnout všichni, kdo touží po svobodě v Kristu. Aleluja je pro nás velikým vítězstvím. Kristus zvítězil, a proto se můžeme radovat již dnes, i když je kolem nás tolik bolesti, a někdy se nám zdá, že už to dál nevydrtíme.

S přáním požehnaných Velikonoc

br. Filip

BENÁTKY

Říká se, že kněz se zamiluje do svého prvního místa působení. Neplatí to o všech: viděl jsem kněze, kteří zvláštním způsobem přilnuli ke své druhé, třetí farnosti a znám kněze, kteří žádné své působení nijak zvlášť neupřednostňují. Řekl bych, že asi patřím do první skupiny – tři léta v Husovicích patří k mým nejhezčím obdobím v životě.

Můj pobyt v Benátkách se pomalu chýlí ke konci. Mám v plánu se v létě přestěhovat do České republiky, ale zatím nemám zdání kam – to je otázka, která se vyřeší až v červnu. Ačkoliv připadají v úvahu i Husovice, není příliš pravděpodobné, že bych přešel právě sem.

Jaký byl čas v Benátkách, co mi dal a co vzal, čemu jsem se naučil? Mnozí lidé si představují, že pobyt v Benátkách musí být něco úžasného a mimořádného. Domnívají se tak proto, že jde o město s bohatou historií, plné skvostných památek a vůbec město unikátní, zvláště pro svoji polohu na vodě. To je všechno pravda a skutečně je to město, které stojí za to shlédnout a strávit v něm několik dní. A garantuji vám, že vás Benátky mají čím ohromit. Například před týdnem jsem spatřil model legendární lodi Bucintoro. Myslel jsem si, že už Benátky znám a nemají mě čím překvapit. O Bucintoru jsem již četl v literatuře, ale to, co jsem spatřil překonalo nejen moje očekávání, ale i to, co jsem si byl vůbec schopen představit. Monumentální plavidlo, ozdobené alegorickými sochami, se střechou nad širokou palubou, celou potaženou zlatem. Jednou za rok se na lodi plavil dóže za zvuku orchestru na Jadran, aby hodil

do vody zlatý prsten a provedl tak rituál „zásnub s mořem“. Pompa je tak ohromná, že dokáže přehlušit jakoukoliv pochybnost o vnitřní prázdnotě celého toho nabubřelého počínání. A takto fungují i Benátky jako celek. Jsou skvostnou karnevalovou maskou ukrývající chřadnoucí, smutnou tvář. Bělo-skvoucí mramorové fasády jsou předsazeny neomítnutým cihlovým kostelům a uměle vyšroubované ceny dávají boháčům pocit, že zde prožívají něco zcela mimořádného. Pokud ale smyjete šminky této pyšné dámy, objevíte marnivou pyšnou stařenu.

V poslední době ale zjišťuji, že ani toto není pravá tvář Benátek. Teprve po dvou letech se tu začínám cítit více přijímaný a nakonec vidím, že Benátčané jsou celkem normální lidé. J. W. Goethe byl v Benátkách dvakrát. Poprvé krátce, a to si je nemohl vynachválit. Podruhé to bylo na několik měsíců a ke konci pobytu zvolal: „Utečme pryč z tohoto hnízda z vody a kamení!“, čímž skvěle, básnicky vystihl, jak to zde vnímám. Benátky mi daly hodně cenných zkušeností. Naučil jsem se samozřejmě italsky, neboť všechno se tu děje v italštině: přednášky, zkoušky, mše, italsky i kázu a píšu školní práce. Dále je úžasné bydlet nablízku lidem z velkého kusu světa. Máme tu spolužáky z Afriky (Konga, Angoly, Tanzánie, Nigérie), z Brazílie a Rumunska. Naše uvažování a uvažování obyvatel jižní polokoule je přece jen trochu odlišné a je velmi milé mít tu zkušenost spolunažívání a nezústat pouze u jistých schematických předpokladů.

Hodně jsem také pochopil o církvi a jejím běhu. Tady v Itálii je církev ve velkém

úpadku, ale přece jen si stále drží zásadní pozici ve společnosti. Když například vybudují kapli na letišti, jde samozřejmě o kapli katolickou s Nejsvětější Svátostí, což by u nás bylo nemyslitelné. U nás stačí, když armáda koupí bible a je z toho povyk. Do kostela chodí hlavně staří, mše jsou hodně formální, mám pocit, že takhle nějak to asi vypadalo u nás, když za První republiky odumíral rakouskouherský katolicismus. A hlavně jsem se naučil nevěřit statistikám. Pokud si vezmete do ruky výsledky sčítání lidu, nabudete dojem, že v Česku je to po náboženské stránce katastrofa. 21 % věřících vypadá jako naprostá duchovní poušť. Ale věřte mi, s Itálií, která by na tom měla být teoreticky asi 4x lépe, bych neměnil. Tento dojem se mi ještě s daleko větší naléhavostí potvrdil při loňské návštěvě Belgie, ale to by bylo na delší vypravování.

V neposlední řadě jsem se tu také vzdělával v mém oboru: ekumenismu, čili dialogu mezi křesťanskými církvemi. Kromě jiného jsem zjistil, že křesťanství se už nedělí na triádu protestanté – katolíci – pravoslavní. V posledních desetiletích se neuvěřitelným

způsobem rozhojnily tzv. letniční církve, tedy sbory, které často konají zázraky tady a teď, mají emotivní kázání a veliký důraz kladou na Ducha Svatého. Podle různých odhadů je jich celosvětově něco přes 500 miliónů, takže tvoří po katolicismu druhou nejsilnější skupinu křesťanství. Na závěr vám popíšu veselou historku z jedné takové letniční církve, kterou mi vypravoval můj brazilský spolužák Tulio:

Jeden pastor, který zřejmě nebyl příliš silný v anatomii, vztáhl při bohoslužbě ruku na jednu ze svých oveček a zvolal: „Bůh uzdravuje tvoji prostatu! Právě teď, v této chvíli!“, což vyvolalo ve shromáždění značné rozpaky. Což o to, takové zázračné uzdravování není v těchto církvích zase tak neobvyklé, co ale lidi zarazilo, byla skutečnost, že dotyčná ovečka byla žena. Ta přišla po bohoslužbě za pastorem a řekla mu: „Bratře, já ale žádnou prostatu nemám.“ Pastor odpověděl nejprve zaraženě: „Nemáš prostatu?“ Ale pak posílen vírou v Boží moc dodal útěšně: „Neboj se, věř, Bůh ti ji dá!“

Bratr Boni, OFM

FRANTIŠKÁN

Pozdě jsem do kostela přicházela
a zůstala jsem v úzasu,
když jsem ho vzadu stát uviděla,
když patřila jsem na krásu.
Nádherný františkán oděný hábitem pokory,
tak pevně vrostlý do Božího království,
jen lehce ohnutý všem létům navzdory,
tak vkotvený v Božím přátelství.
Ten kříž těžký devadesátkou let,
ten kříž lehký vírou pravdivou,
ten kříž, jenž pojí tento svět
s krajinou krásnou, zářivou,

ten kříž, od Pána přijatý,
mu dal zajisté krásu jeho,
a provaz v pase připjatý
svědčí, že vzdal se všeho,
tři uzly na něm – tři sliby.
Vlasy jak stříbro měsíční
a jestli něco chybí,
pak není to láska, pokora ani.
Před Bohem klečel tam,
v prostém odevzdání,
nádherný františkán.
Otec Berard.

-jc-

JÁ JSEM SYNOVEC

„A chcete to reklamovat. Kdo vám to dělал?“ „Já jsem synovec cestovní kanceláře.“ Ale ani to nebylo to pravé. Nakonec se František Koudelka přes několik dalších pracovních verzí (já jsem synovec cestovní kanceláře atd.) dobral k lepší formulaci: „Já jsem synovec paní Sýkorový z cestovní kanceláře a jdu se ucházet.“ Tohle konečně zabralo na vedoucího v autoservisu a František získal toužené místo automechanika. A kdo zná film o Jáchymovi ve stroji, ten ví, že vysněnou pozici nedostal František díky svým činům nebo schopnostem, vlastně spíš navzdory nim. Rozhodující bylo, či že je to synovec.

Právě končící postní doba nás z dobrých důvodů vybízela ke skutkům pokání a milosrdenství. Pokud jsme si mysleli, že naše postní almužny, modlitby nebo odřeknutá šunka či vdolečky se stanou šprušlíky žebříku, po němž budeme šplhat blíže k věčnosti, měli jsme pravdu. Ale pod jednou podmínkou: „*Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ... kdybych měl tak velkou víru, že bych hory přenášel, ... kdybych rozdal všechno, co mám, ano, kdybych pro druhého do ohně skočil, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje.*“ (1 Kor 13)

Skutečným smyslem postní doby měla být naše proměna. Všechny doporučené postní aktivity mají svůj hlavní smysl právě v tom, že nám pomáhají v naší vnitřní proměně k lásce a láskou. Důležité směrnice pro postní dobu jsme dostali už o Popeleční středě: „*Obrat'te se ke mně celým svým srdcem, v postu, nářku a pláči! Roztrh'něte svá srdce, a ne (pouze) šaty,*

a obrat'te se k Hospodinu, svému Bohu, neboť je dobrotivý a milosrdný, shovívavý a plný lásky, slituje se v neštěstí. ... Velkou láskou se Hospodín rozntil ke své zemi, smiloval se nad svým lidem. ... Kristovým jménem vyzýváme: Smířte se s Bohem! ... Jako (Boží) spolupracovníci vás proto napomínáme, abyste nepřijali milost Boží nadarmo!“

Pokud jsme konali skutky pokání jen pro ty skutky, jsme na tom podobně jako člověk, který si myslel, že stoupne na vlas a bude blíže k nebi.

Ostatně, nebe není pro křesťany zrovna žhavé téma. Jasně, někdy to bude, ale kdo ví kdy, a možná tam bude celkem nuda, zkrátka nás to zrovna moc nevzrušuje. Takže si raději chystáme svoje malé soukromé nebe tu na zemi. Vysněná práce, výlet s kamarády, nové auto, kabát z výprodeje, knížka, film, dobré jídlo, to všechno se nám může stát „nebem“ už tu na zemi, sice malým, ale zato naším, hned a na dosah. A postní doba nám nepřijemně posvítla na naše malá i velká požitkářství (to je to vybidnutí ke skutkům pokání), na naši ochotu dělit se s druhými (to je ta almužna), na to, jak moc se chceme otevřít Bohu a dát mu k dispozici sami sebe (v modlitbě, ve službě,...).

Smutným nepochopením je, když považujeme postní dobu za čas, který nám něco bere. Úplnější pohled je ten, že něco možná opustíme, abychom získali něco mnohem vzácnějšího. Ježíš o tom mluví v podobenství o pokladu ukrytém v poli (ten, kdo jej našel, prodá všechno, co má – to je to naše odříkání – a koupí to pole)

a v podobnosti o vzácné perle (obchodník prodá všechno, co má, a koupí tu vzácnou perlu). Je potřeba „prodat“ to, co máme, abychom mohli získat to nejvzácnější. Co se nám vlastně nabízí?

Není to nic menšího než to, co tak jasně říká Benedikt XVI.: „Máme fascinující vyhlídky: jsme povoláni žít jako Ježíšovi bratři a sestry, cítit se jako synové a dcery téhož Otce. Je to dar, který převrací naru-

by všechny lidské představy a plány.“

Ježíš nám v rámci svého vzkříšení otevřel brány nebes dokořán. Chystá se pro nás piknik, hostina, vlastně docela pořádný mejdan. (srov. Iz 25,6) Nám stačí, až přijde čas, už jen zapomenout na všechny svoje zásluhy, funkce, výkony, schopnosti a pořádně se ohlásit vrátnému: „Já jsem milované Šéfovo dítě.“

-šmer-

PARADOX VÍRY

Co spojuje lidi v naší farnosti? Víra. Víra v toho, kterého nevidíme a přesto mu svěřujeme své životy. Víra v toho, kterého neslyšíme, ale přesto mu nasloucháme ve svém srdci. Víra v toho, jehož tajemstvím často nerozumíme a přesto mu zcela důvěřujeme. Víra plná paradoxů a jedním z nich je i zjištění, že jít vpřed znamená obrátit se.

U silnice z Králova Pole do Černých Polí oznamuje velký poutač, že reinkarnace bude 16.4. (mimořádně je to den svátku sv. Bernadetty Soubirousové a středa Svatého týdne). Náš Bůh nám naštěstí nenabízí opakování života ve zdejších podmínkách, nabízí svoji blízkost v Božím království. Přesto můžeme zkusit malý test – které chvíle bychom žili jinak, kdybychom přišli svůj život zde na zemi žít podruhé? A protože s ničím takovým nepočítáme, ten čas pro změnu nastal právě teď, tato chvíle je nejvhodnější chvíle pro obrácení, které nám umožňuje pohyb vpřed. Co všechno je možné pro takové obrácení udělat, by vám mohly napovědět nabídky rozličných akcí na

nových nástěnkách v předsíni kostela, bravurně zhotovené profesionální rukou bratra Kapistrána. Také se můžeme inspirovat navzájem, cokoli nám přináší užitek, může být užitečné i pro souseda v lavici, pro lidi, které nám Bůh posílá do cesty. Putování k velikonoční radosti je většinou cesta malých, ale častých krůčků po různých kamenitých stezkách víry. Nenechme Ježíše osamělého v Getsemanech nejen o čtvrté noci v kostele, ale i v jiných nocích našich bližních, projdeme bolestí Golgoty, zkusme odvalit všechny kameny z hrobů ztracených nadějí. V dálce svítá a přestože vojáci teprve řezou v zahradě trnitou větev na Kristovu korunu, červánky vzkříšení jsou neodvolatelně nad obzorem.

Reinkarnace nebude, ale platný pas do Božího království se v naší farnosti vydává při každém křtu. Na nás je, abychom ho cestou neztratili. Případné kopie se vystavují v rámci každé svátosti smíření. Tak šťastnou cestu do velikonočního tajemství.

Jarka

POŘAD BOHOSLUŽEB O VELIKONOCÍCH 2014

Na Zelený čtvrtek 17. 4. oslavuje otec biskup Vojtěch Cikrle mši sv. v 9.00 v katedrále na Petrově s kněžími naší diecéze, při této mši se žehnají oleje.

HUSOVICE – farní kostel

www.farnost-husovice.cz

13.4. Květná neděle

mše sv. 8.00, 10.00, 18.00
pobožnost křížové cesty 17.30

16.4. Středa Svatého týdne

mše sv. v 7.00
večerní mše sv. v 17.00

17.4. Zelený čtvrtek

mše sv. 18.00
společná adorace v Getsemanské zahradě v 21.00. Soukromá adorace po celou noc. Ve 23.00 se zavírá kostel a poté je možnost v každou celou hodinu přijít do kostela sakristií. Všichni jste srdečně zváni. Noční bdění bude zakončeno ranními chválami s bratry v 7.00.

18.4. Velký pátek – den přísného postu

pobožnost křížové cesty 17.15
památka umučení Páně 18.00

19.4. Bílá sobota

velikonoční vigilie 20.00
od 8.00 do 12.00 a od 15.00 příležitost k soukromé adoraci v kostele u Božího hrobu

20.4. Zmrtvýchvstání Páně, Boží hod velikonoční

mše sv. 8.00, 10.00, 18.00

21.4. Pondělí velikonoční

mše sv. 8.00, 10.00, 18.00

Příležitost k přijetí svátosti smíření v husovickém kostele před velikonočními svátky bude vždy půl hodiny před každou mší sv.

SOBĚŠICE – klášter sester Klarisek

www.farnost-husovice.cz

13.4. Květná neděle

mše sv. 8.00

17.4. Zelený čtvrtek

mše sv. 18.00

18.4. Velký pátek – den přísného postu

památka umučení Páně 18.00

19.4. Bílá sobota

velikonoční vigilie 20.00

20.4. Zmrtvýchvstání Páně, Boží hod velikonoční

mše sv. 8.00

21.4. Pondělí velikonoční

mše sv. 8.00

LESNÁ – Duchovní centrum

www.volny.cz/dcbl

13.4. Květná neděle

mše sv. 7.30, 9.00, 10.30

17.4. Zelený čtvrtek

mše sv. 18.00

18.4. Velký pátek – den přísného postu

památka umučení Páně 18.00

19.4. Bílá sobota

velikonoční vigilie 20.00

20.4. Zmrtvýchvstání Páně, Boží hod velikonoční

mše sv. 7.30, 9.00, 10.30

21.4. Pondělí velikonoční

mše sv. 7.30, 9.00

KALENDÁŘ AKCÍ

Celý květen

V měsíci květnu budou probíhat v husovickém kostele májové pobožnosti vždy při večerní mši sv.

1. května 2014

Ve čtvrtek 1. května 2014 proběhne tradiční pěší pouť z Husovic do Křtin. Letošní trasu připravil pan Letocha přes Velkou Klajdovku, Údolí Říčky (Prostřední mlýn), jeskyni Pekárnu, rybník Hádek, Nový Dvůr, Březinu. Sraz je v 7.30 před kostelem v Husovicích.

4. května 2014

V neděli 4. května 2014 bude v husovickém kostele celebrovat v 10.00 Mons. Vojtěch Cikrle, biskup brněnský, mši sv. u příležitosti 120. výročí narození s. Marie Restituty Kafkové. V kostele bude také otevřena výstava o jejím životě. Ve 14.30 proběhne komentovaná prohlídka výstavy, na kterou bude navazovat v 15.00 koncert Akademického Pěveckého Sdružení Moravan. Celou oslavu připravuje farnost Brno-Lesná, která má blahoslavenou Restitutu jako svoji patronku. Oslav se také zúčastní hosté z Rakouska.

8. května 2014

Na svátek Panny Marie Prostřednice všech milostí pořádá farnost Lesná tradiční pouť do Mariazell v Rakousku. Odjezd je v 5.00 od plaveckého stadionu na Lesné, předpokládáný návrat je ve 22.00. Česká mše sv. s hudebním doprovodem je

naplánovaná na 15.00. Bližší informace u Ing. Jiřího Lupínka, tel. 603 919 315.

23. května 2014

V pátek 23. května 2014 se zapojí kostely v Husovicích a na Lesné do Noci kostelů. V Husovicích začíná program v 18.30 modlitbou sv. růžence, na Lesné už v 16.00 hravým odpolednem pro děti.

1. června 2014

V neděli 1. června 2014 přistoupí děti husovické farnosti k 1. sv. přijímání při mši sv. v 10.00.

7. června 2014

V sobotu 7. června 2014 navečer oslavíme Svatodušní vigílii. Všichni jste srdečně zváni na společnou mši sv., která začne ve 21.00 ohněm před husovickým kostelem.

15. června 2014

Neděle 15. června 2014 je předpokládáný termín biřmování ve farnosti Brno-Husovice a také slavnost Nejsvětější Trojice.

22. června 2014

V neděli 22. června 2014 – slavnost Božího Těla. Po mši sv. v 10.00 v Husovicích bude eucharistický průvod z kostela na nám. Republiky.

27. června 2014

V pátek 27. června 2014 slavnost Nejsvětějšího Srdce Páně – pouť husovické farnosti.

Z HISTORIE HUSOVIC

V Husovicích byly dvě cihelny. Jedna cihelna byla na Kohoutové ulici, která stála před dnešním Husovickým tunelem a patřila Karlu Hradskému. Tato cihelna je na Komůrkově plánu Brna z r. 1946, dříve Královopolská č.41, kde byl dohlížitelem Müller Antonín a druhá cihelna byla na Soběšické ulici v místě dnešní výroby lahudek (firma Minářová). Na této levé straně Soběšické to byl poslední objekt. Na konci Soběšické je na levé straně malý parčík, kde byla kdysi také studánka.

Stavitelé v Husovicích byli dva. Stavitel Šik, který mimo jiné postavil Sikovu ulici (dnes Jilemnického). Nejprve byla zastavěna levá strana s přízemními domky a protože pravá strana ještě nestála, bylo ze Sikovy ulice vidět přes pole a zahrady až k husovickému

kostelu. Na Sikově ulici koupili také domek rodiče mé prababičky za 1 000 zlatých. Znamé byly také tzv. „Šikáče“ v Cacovicích, což byly a jsou dva patrové nájemní domy u železniční trati do Řečkovic, dnešní Hlavčova ul.

Druhý stavitel Severa pocházel ze selské rodiny z Cacovické ulice a byla to zřejmě zbožná rodina, protože manželé Severovi postavili dva kříže v Husovicích. Jeden u tzv. „Písečňáku“, což byla dělnická kolonie v bývalé pískovně, a druhý kříž postavili na ul. Merhautově, o který je stále pečováno.

Dá se předpokládat, že cihly z těchto dvou cihelen byly také použity při stavbě husovického kostela.

Za případné omyly či nepřesnosti se omlouvám. *Pater Zdenek Obdržálek*

HUSOVICE LIDEM A DĚTEM!

Poslední dobou se nejen v Husovicích hodně rozmáhají drogy a jejich dealeri a na ulicích je čím dál větší nepořádek nejen od lidí, ale i od psů apod. Zdá se, že k této problematice začíná být celý systém benevolentní. Oslovil jsem proto vedení MČ Brno-sever a Městské policie Brno – Revír Sever se žádostí o setkání a debatu na toto téma. Pan starosta, vedoucí revíru i další kompetentní osoby přijaly pozvání. Debata proběhne v úterý 13. 5. 2014 od 18.00 v Orlovně na Vranovské 93. Chtěl bych, aby představitelé naší městské části řešili problémy svých občanů a hledali možná řešení.

Týkalo by se to hlavně Husovic, ale také Lesné, Obřan, Soběšic a Maloměřic a těchto témat:

- 1) drogy v našich ulicích
- 2) oplocení dětských hřišť (např. v parku s. Marie Restituty)
- 3) úprava zeleně a nepořádek v ulicích
- 4) úklid psích exkrementů
- 5) prevence kriminality v našem okolí

Přál bych si, aby se této debatě zúčastnil každý, komu není jedno kde žije on a jeho rodina. Prosím, přijďte podpořit dobrou věc pro nás a naše děti!

*Stanislav Kselík,
starosta jednoty Orel Brno-Husovice*

Blahoslavená **Restituta** 120. výročí narození

**Kostel
Nejsvětějšího Srdce
Páně v Brně-Husovicích**

4. května 2014
v 10 hodin

Program

- 10.00** Slavnostní mše svatá, hlavní
celebrant otec biskup Vojtěch Cikrle
- 15.00** Koncert Akademického pěveckého sdružení
Moravan

Možnost prohlídky expozice o blahoslavené Restitutě,
umístěné v kostele

*Během mše svaté proběhne sbírka
na stavbu kostela na Lesné*

KAŽDOSOBOTNÍ SPORTOVNÍ SETKÁNÍ PRO VŠECHNY

Naše husovická farnost má jednu speciální hřivnu, která nám (snad) přináší radost, umožňuje dělat některé aktivity navíc, ale je také závazkem, protože hřivnu bychom neměli zakopat, ale naopak ji dál rozmnožovat. Tímto požehnáním „se závazkem“ je naše orlovná. Tato budova by pro nás měla být výzvou k tomu, abychom ji zaplnili a oživilí: Je to podobné jako se slovem kostel, který v mnoha jazycích – např. v latinském ecclesia nebo anglickém church – vyjadřuje nejen fyzickou stavbu, ale především společenství věřících.

Orlovnou před mnoha desetiletími stavěli husovičtí farníci s touhou mít prostor pro setkání, pořádání plesů a jiných kulturních aktivit, ale především pro pěstění svých těl, jinými slovy pro sportování. My jako jejich přímí nebo nepřímí potomci přebíráme za tuto budovu, ale především za naplňování těchto cílů, do jisté míry

zodpovědnost. Je skvělé, že si do orlovnou najdeme cestu na ples, skotačení, nebo na jiné akce, ale za úvahu snad stojí i ta fyzikální část: Každou sobotu ráno od půl deváté do desíti jsou dveře orlovnou otevřené pro každého z nás, kdo se nebojí protáhnout své tělo, trochu si zaběhat, a možná se i zasmát své neohrabanosti při tom či onom sportu. Stačí sbalit tričko, kraťasy, boty, které nedělají šmouhy na parketách, a hlavně trochu mladistvého ducha. Podle toho, kolik se nás sejde a podle preferencí účastníků je pak možné prostor využít k jakékoliv sportovní aktivitě. Do budoucna plánujeme paralelní program i pro ty nejmenší, a využití nejen tělocvičny, ale také venkovního hřiště.

Tato setkání jsou určena všem – dětem, mládeži, dospělým i dozrálým seniorům. Věříme, že bude fajn se při honění se za míčem blíže seznámit s tím příjemným

sousedem nebo s tou příjemnou sousedkou z kostelní lavice. Ono pak to sportem zocelené tělo může zlepšit výkonnost srdce nejen jako svalů...

A jen pro jistotu, adresa té budovy s modrým nápisem „Orlovná“, který lze přehlédnout jen stěží, je Vranovská 93.

S pozdravem

*Martin Glogar,
první řada vlevo :)*

FARNÍ TÁBOR HUSOVICE

NARNIE

OPUŠTĚNÉ OSTROVY

KDY: 12. - 19. července 2014
 KDE: fara Újezd u Černé Hory
 KDO: kluci a holky od 8 do 15 let
 CENA: 1 500,- Kč
 PŘIHLÁŠKY: do konce května
 KONTAKT:
 Br. Kapistrán (604 642 307)
 Pavla Doleželová (702 070 610)

NEJLEPŠÍ AKCE
LETOSÍHO LETA
GUARANTEE

KDYŽ TLAČÍ V BOTĚ KAMÍNEK, MŮŽE TO BÝT HRST VZPOMÍNEK

Jarní les nabral módní světle zelenou, sem tam zpestřenou rozkvetlou trnkou. Tobiáš se nejnovějšími lesními trendy nezaobíral, zato během poutě na Vranov při každém zastavení křížové cesty netrpělivě přešlapoval a nejraději by se modlil bez přerušování chůze. Docela se těšil na ministrování v kostele, ale hlavně na fotbal po mši, kde se vyřádí především všichni kluci bez rozdílu věku. Snad právě proto se nezdržoval vysypáváním kamínku z boty a posléze se na Vranově docela podivil, jak silný otlak má v místě, kde na kamínek neustále došlapoval. Vyndal jej z boty a rozmáchl se, aby ho zahodil co nejdál přes kříž směrem k Babímu lomu. Ruka se mu zastavila ve chvíli, kdy pocítil jakoby zvláštní zachvění. Podíval se na kamínek zblízka. Obvyčejný malinký kamínek, na kdejaké cestě by se našla spousta hezčích, barevnějších, zajímavějších. Přesto si dal Tobiáš kamínek do kapsy, aniž by věděl proč.

Mše probíhala slavnostně a důstojně, fotbal umožnil vyjádřit nejen pohybovou radost ze života (jásání nad každou vydatou akcí muselo být slyšet až do Lelekovice). Večer si příjemně unavený Tobiáš vlezl do postele a než se zavrtil do peřiny, dal si ještě kamínek na poličku nad postelí, jako připomínku právě proběhlého dne. Sotva zavřel oči, zahlédl neznámou bránu, dav lidí s palmovými ratolestmi v rukou, jejichž oděv připomínal do jisté míry liturgická roucha a všichni vítali přivítavého muže na oslátku. Zároveň s mužem vcházeli do města jeho přátelé, přivítání jim zjevně

lahodilo a zaujatě prožívali veškeré dění. Lidé též kladli před nohy oslíka své pláště, byla to vskutku královská podívaná. Jeden mladík jdoucí po oslíkově boku několikrát klopýtnul, jakoby ho něco tlačilo v botě. Pak vlahý vítr jakoby odvál kus času a Tobiáš zahlédl muže již bez oslíka ve stínu oliv, na nevysokém kopci. Muži stékaly z očí slzy a některé měly barvu krve a zatímco mužovi přátelé tvrdě spali, on v osamění bojoval svůj životní zápas. Nebojoval s Bohem, ale sám se sebou, s přijetím hořkého kalicha následujících hodin. Anděl se ujal chvíle útěchy a byl posléze při něm.

Opět vítr otočil pár listů dění trpké noci a Tobiáš viděl téhož muže se zkrvavenou tváří, trnovou korunou na hlavě a křížem na ramenou. Zato již nezahlédl většinu jeho přátel jen mladíka, jenž, jak se zdálo, si dosud nevšímal potíží se svým levým sandálem a znovu chvílemi klopýtal. Upíral oči na svého přítele a zřejmě i Mistra a nedal se odradit krušností chvíle a odsuzováním davu. Neopustil, nezradil, viděl svého přítele padat a znovu vstávat, viděl ho poníženého, zesměšněného, ubitého a na kříž přibitého a přece zůstal až do konce. Odsouzený muž mu svěřil svoji matku a mladík ji objal, snad na stvrzení vzájemné důvěry. Šel se ženami ke hrobu, kam byl utýraný muž položen, na kámen k hrobu přivalený položil svoji dlaň a dlouho mlčel. Pak vytřásl z boty kamínek a podepřel plačící matku. Slzy ženy skanuly na drobný kamínek a vypily se do něj. Ženy s mladíkem odešly, protože k hrobu se postavili na vartu vojáci.

Noc zčernala beznadějí, když vtom padl na kamínek paprsek světla. Země se zachvěla a těžký kámen se odvalil od hrobu. Záplava světla znemožnila kamínku rozeznat, co se odehrává, proto až ráno pochopil společně s mladíkem a ještě dalším mužem, kteří až po příchozích ženách přiběhli k hrobu, že muž daný do hrobu žije. Kamínek prosyčený slzami a prozářený světlem zůstal v blízkosti hrobu velmi dlouho. Vítr poobracel stránky v tlusté knize let až k okamžiku, kdy nějaký cestovatel obcházel svatá místa

a kamínek mu uvízl v botě. Tak se stalo, že kamínek letěl letadlem a skončil na cestičce k Vranovu.

Tobiáš otevřel oči, sluníčko nad obzorem zívalo do ranních červánků. Věděl, že celý příběh je mu důvěrně známý, jen jedno nevěděl: byl to všechno jen sen? Kamínek ležel na poličce a vypadal ještě obyčejněji než včera večer. A přitom měl v sobě skrytý daleko větší příběh, než by si Tobiaš vůbec kdy dovedl představit. Bylo jen na něm, jestli ho chtěl objevit.

Jarka Cýrusová

TAKHLE TU ŽÍT NECHCEME!

Zvyšující se počet feťáků a distribuce drog

Bezpečnost v našich ulicích

Oplocení parku a dětských hřišť

Sběr exkrementů po ulicích a parcích

Čistota ulic a chodníků

Nevhodné chování místních občanů

POJĎME TO ZMĚNIT!!

ZVEME VÁS NA DEBATU S NAŠIMI RADNÍMI

KDY? 13.5.2014 v 18:00 v Orlovně v Husovicích

SRDÍČKO

zpravodaj brněnských římsko-katolických farností Husovice, Soběšice a Lesná

Vychází se souhlasem duchovních správců.

Kontaktní adresa: Římsko-katolická farnost Brno-Husovice, Vranovská 103, 614 00 Brno,

e-mail: Srdicko.Husovice@seznam.cz

<http://www.farnost-husovice.cz>

Odpovědný redaktor: Daniel Kummer

NEPRODEJNÉ. Vychází pro vnitřní potřebu farností. Neprošlo jazykovou úpravou.

Uzávěrka tohoto čísla byla dne 1. 4. 2014, uzávěrka příštího čísla je 23. 5. 2014.